

KENT VE ELEKTRİK SEMPOZYUMU

Kent ve Elektrik Sempozyumunda 7 oturum yapıldı. Bu oturumlarda 24 konuşmacı, 6 oturum yöneticisi yer aldı. 11 öğretim üyesi, 11 özel sektör temsilcisi, bir sendikacı, iki EMO üyesi, bir MMO üyesi, bir meslek dergisi editörü, bir tasarımcı düşüncelerini, tecrübelerini ve araştırmalarını dinleyicilerle paylaştı.

Kongremiz kapsamında düzenlenen Kent ve Elektrik Sempozyumu, kentlerdeki mevcut sorunlar içerisinde yer alan ve mesleğimizi ilgilendiren konuların incelenmesi ve değerlendirilmesi açısından önemliydi.

“Mühendis Emeği, Sınıf ve Örgütlenme” oturumunda mühendislerin durumu masaya yatırıldı. Konuşmacıların sunumları, son yıllardaki mühendislerin tipik örnekleriyle doluydu. Örneğin konuşmacılardan A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesinden Doç. Dr. Serdal Bahçe şöyle diyordu: “Mühendisler nereye gidiyor? Mühendis sayısında müthiş bir artış var. Kapitalizmin temel yasası işliyor. TÜİK’in düzenlediği ankete göre üniversite mezunu mühendis sayısı 2009’da 434 bin iken 2014’te 757 bine çıkmış. Bu kadar mühendis yetiştiriyor muyuz ya da sermaye bu kadar mühendis talep ediyor mu bizden? Ücretli çalışan mühendislerin sayısı da 255 binden 514 bine çıkıyor. 2009’da 39-40 bin civarında işsiz mühendis var. 2014’te bu sayı 71-72 bine çıkıyor. Ev kadınları, iş bulamayacağı umuduyla evde oturanlar, caydırılmışlar, hiç umudu kalmamışlar, sayısında da küçük de olsa artış var. Ücretsiz aile emekçisi olan mühendislerin, yani ailesinin dışarıda iş-ücret ilişkisine gireceği, bir iş bulamayacağı için ailenin işinde parasız çalışan mühendis sayısı da artıyor. Kısacası onlar da hızla işçileşiyorlar.”

“Politikleşmiş bir mühendis hareketi Türkiye’nin dışında çok fazla yok. Ayrıca sorgulayabilecek maddi verilere diğerlerine göre daha fazla sahip mühendisler. Çok doğru değil mi? Robot üretiyoruz, ama çalışma süreleri uzuyor. Bir mühendis “Ya, ben robot üreten bir fabrikada çalışıyorum ya da robotu kullanıyorum, ama bu çalışma süreleri kısalıyor” şeklinde düşünebilecek bir bilince sahip olmalıdır. Ya da robotla üretim yapıyoruz, ama emek özgürleşmiyor, daha fazla yabancılaşıyoruz, küreleşiyoruz, vesaire.

Sanayi 4.0, yapay zekâ konularını herkes fantezileri ile değerlendiriyor. Ama gerçekten teknolojik ilerlemenin toplum ve kamu yararına olan kısmı pek konuşulmuyor. Ben pek rastlamadım. Bu konuda en gerçeğini de TÜSİAD söylüyor. Diyor ki; “Benim açımdan Sanayi 4.0 işgücü maliyetini düşük tutmanın yolu olacak.” Bu kadar.

Sorumlu kim? Düzeltmek için neye ihtiyaç var? Bu sorular gerçek sorular. En az bugün konuştuğumuz meseleler kadar gerçek sorular. Neyi düzelterek, neyi yapacağız. Kapitalizm bu kadar krizin içerisine girmişken acaba biz bunu düzelter miyiz, buradan bir şey çıkar mı? yoksa başka bir düzen, başka bir ekonomik planlama, başka bir emek rejimi mümkün mü, bu sorular sanıyorum çok gerçek sorular.” (Alpaslan Savaş- Birleşik Metal-İş)

Ayrıca; “Akıllı Şehirler”, “Kentlerde Elektromanyetik Alanlar ve Etkileri”, “Kentlerde Yıldırımdan Korunma”, “Kent ve Aydınlatma”, “Kent Mimarisinin Vazgeçilmezi: Asansörler” ve “İş Sağlığı ve İş Güvenliğinde Elektrik” oturumları da sempozyumda yer aldı.

